

La cuina(ALDC, II, 283. *La cuina*)

Cuina remunta al llat. vg. COCĪNA, variant del clàssic COQUINA. L'evolució que va sofrir és: COCĪNA > co[ð]ina (el ross. del s. XIII *cozina* en seria un testimoni, com l'aragonitzant *cocina*) > *coïna* (per pèrdua de la -ð-, forma documentada al s. XIII, *coïna*) > *cuïna* > *cuina*, per desplaçament de l'accent; aquest resultat, el més general, convertit en normatiu, s'ha modificat en *cunya* al sud i oest del Principat a causa de la palatalització de la *n* per la *i*

veïna (com en els casos semblants de *fenya* 'feina', *ronya* 'roina', *becanya* 'becaina'). La variant *cuïna* (pron. [kw'ina]) es troba avui en una part important del valencià: per a Coromines, representaria el manteniment d'una fase arcaica, però també podria haver-se originat pel contacte amb el castellà, que coneix aquest diftong creixent [wi]; textos del s. XIX testimonien per la rima la realitat d'aquest canvi (*cuïna* - *fadrina*).

